

מה שהאדם עתיד להיות בעולם הזה כך הוא היה כבר עוד בטרם שנברא

**וְהָיָה חוֹלְקָא קַדִּישָׁא דִּי תֵּב לֹזַן רָמָאן לִיָּה, וְאַזְלִין
וְשִׂא טִין וְאַסְתָּאבוּן, בְּתֵּהוּא נוֹקְבָא דְתֵּהוּמָא**

רְבָא ואותו החלק הקדוש שנתן להם הקב"ה בנשמתם הם משליכים אותו בכדי להידיבק בקלי' והם הולכים ומשוטטים ונטמאים במקום הקלי' באותו הנקב של התהום הגדול שהוא בינה דקלי', **וְנָטְלִי חוֹלְקֵיהוּן מִתַּפְּזֵן, וְדַחֲקִין שַׁעֲתָא וְנַחֲתִי לְעֵלְמָא** ונוטלים את חלק חיותם משם שהוא נשמה טמאה מהקלי' ויורדים לעולם הזה בגופות של ממזרים ובני נדה (רמ"ק). **אִי זָכִי לְבַתָּר, וְתֵּב בְּתִיּוֹבְתָא קָמִי מְאֲרִיָּה, הוּא נָטִיל תֵּהוּא חוֹלְקָא דִּילִיָּה מִכּוּשׁ** ואם הוא זוכה אח"כ לשוב בתשובה שלימה לפני קונו, הוא חוזר ולוקח את חלקו ממש שהיה בקדושה, **הֵדָא הוּא דְכְּתִיב** וזהו מש"כ, **מֵה שֶׁהָיָה כְּבָר** (נִקְרָא שְׁמוֹ) **הוּא וְאַשֶׁר לְהֵיוֹת וְגו' כְּבָר הָיָה** דהיינו שמה שהאדם עתיד להיות בעולם הזה כך הוא היה כבר עוד בטרם שנברא (רמ"ק).

מקשה מדוע נענשו בני אהרן ומתו

**תָּא חַזִּי בְּנֵי אַהֲרֹן לָא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּיִשְׂרָאֵל כְּוֹתִיָּהוּ, בַּר
מִשֶׁה וְאַהֲרֹן** בא וראה שבני אהרן לא נמצאו בכל ישראל כמותם חוץ ממשה ואהרן, **וְאַיִנּוּן אֶקְרוּן** (שמות כד) **אַצִּילִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל דְּטַעוּ קָמִי מַלְכָּא קַדִּישָׁא, מִיתוּ** והם נקראים אצילי בני ישראל ולפי שהם טעו לפני המלך הקדוש הם נענשו ומתו. **וְכִי קִדְּשָׁא בְּרִידָּה הוּא בְּעָא**

הלימוד היומי

לְאוֹבְדָא לֹון, וְהָא תַנִּינָן בְּרֹזָא דְמַתְנִיתִין, דְּקַדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד חֶסֶד בְּכֻלָּא, וְאִפִּילוּ בְּרִשְׁעֵי עֲלָמָא לָא
 בְּעֵי לְאוֹבְדָא לֹון וְקִשָּׁה וְכִי הִקְבִּי רַצָּה לֵאבֹד אוֹתָם וְהָרִי לְמַדְנֹו בְּסוּד הַמִּשְׁנָה
 שֶׁהִקְבִּי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם כּוֹלָם וְאִפִּילוּ אֶת רִשְׁעֵי הָעוֹלָם אֵינֹו רוֹצֶה לֵאבֹדָם [ב9]. וְהִנֵּי
 זְכָאֵי קְשׁוּט סְלִקָּא דְעֶתְדָּ דְאֵינֹון אֶתְאֲבִירוּ מִעֲלָמָא,
 זְכוּתָא דְלָהוֹן אֵן הוּא וְהָרִי הֵם הֵיוּ צְדִיקֵי הָאֲמֵת וְכִי יַעֲלֶה עַל דְעַתְךָ שֶׁהֵם
 נֹאבְדוּ מִהָעוֹלָם. זְכוּתָא דְאֲבוּהוֹן אֵן הוּא. זְכוּתָא דְמֹשֶׁה הֵכִי
 נְכִי. וְאֵינֹון הֵיךְ אֶתְאֲבִירוּ וְהָרִי אִיפֶה הַזְכוּיוֹת שֶׁלָּהֶם וְאִיפֶה הִיא זְכוּת
 אֲבִיהֶם וְגַם לְמָה לֹא עֲמְדָה לָהֶם זְכוּתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה וְאִיךְ הֵם נֹאבְדוּ פִתְאוּם מִהָעוֹלָם.

בטרם שבאו נדב ואביהוא לעולם הזה היה מוכן ומזומן פנחס לתקנם

אֶלָּא הֵכִי אֹלִיפְנָא מְבוּעֵינָא קְדִישָׁא, דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא חָס עַל יְקָרָא דְלָהוֹן אֵלָּא כִּךְ לְמַדְנֹו מִהַמְאֹור הַקְדוֹשׁ רִשְׁבִּי
 שֶׁהִקְבִּי חֶס עַל כְּבוֹדָם, וְאֶתְוֹקֵד גְּרַמִּיהוֹן לְגוּ, וְנִשְׁמַתְהוֹן לָא
 אֶתְאֲבִירוּ, וְהָא אֹקִימְנָא וְרַק שְׂרָף אֶת גּוֹפֵם מְבַפְנִים אֲבָל נִשְׁמַתָּם לֹא
 נֹאבְדָה וְכִמוֹ שֶׁלְּמַדְנֹו שִׁנְשַׁמְתָּם הִתְעַבְרָה בְּפִנְחָס. וְהָא חָזִי עַד לָא מִיתָו
 בְּנֵי אַחֲרֹן פְּתִיב, (שמות ו) וְאֶלְעָזָר בֶּן אַחֲרֹן לָקַח לוֹ וְגו',

אֹר הַרְשֵׁב־י

[ב9] כמש"כ ביחזקאל ל"ג י"א. אמר אליהם חי
 אני נאם אדני יהוה אם אהפין במות הרשע כי
 אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו

הלימוד היומי

אַקְרֵי שְׁמִיָּה פִּנְחָס, דְּהָוָה זְמִין לְאַתְתָּקְנָא עֲקִימָא וּבֵא
וּרְאָה שְׁעוּד בְּטֶרַם שְׁמַתוֹ בְּנֵי אַהֲרֹן כְּתוּב וְאַלְעוֹזֹר בֶּן אַהֲרֹן לָקַח לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאל לוֹ לְאִשָּׁה
וּתְלֵד לוֹ אֶת פִּנְחָס וְהָרִי נִקְרָא שְׁמוֹ פִּנְחָס שֶׁהוּא נוֹטְרִיקוֹן פִּין ח"ס כִּי הוּא מְזוּמָן לְתַקֵּן אֶת
הַעֲקוּמוּמִיּוֹת שֶׁפִּגְמוּ נֹדֵב וְאַבִּיָּהוּא שֶׁהֵיוּ פְּנֵי הַדּוֹר וּלְכֵן חָס הַקַּב"ה וְהִצִּילָם מִהַמְּגִיפָה,
הֲדָא הוּא דְכָתִיב וְאַשֶּׁר לְהִיּוֹת כְּבָר הִיא וְהוּוּ שְׁכַתוּב וְאַשֶּׁר
לְהִיּוֹת כְּבָר הִיָּה כִּי עוֹד בְּטֶרַם שְׁבֵאוֹ נֹדֵב וְאַבִּיָּהוּא לְעוֹלָם הַזֶּה הִיָּה מוֹכֵן וּמְזוּמָן פִּנְחָס
לְתַקְנָם.

רִשְׁב"י הִיָּה מְזוּמָן וּמוֹכֵן לְפָנֵי הַקַּב"ה וְהַקַּב"ה קִרָּא אוֹתוֹ בְּשֵׁמוֹ
וְתֵאנָא, כְּלָהּוּ זְכָאֵי קְשׁוּט, עַד לָא יִיתוּן לְעֵלְמָא, כְּלָהּוּ
אַתְתָּקְנֵנוּ לְעֵילָא, וְאַקְרוּן בְּשִׁמְהֵן וּלְמַדְנֵנוּ שְׂכַל צְדִיקֵי
הָאֵמֶת עוֹד בְּטֶרַם בּוֹאִים לְעוֹלָם הַזֶּה כּוֹלָם הֵם מִתְקַנְיָם לְמַעֲלָה וּמוֹכְנִים לְרַדְתָּ לְעוֹלָם הַזֶּה
וְהֵם נִקְרָאִים בְּשֵׁמוֹתָם [ג9]. וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, מִן יוֹמָא דְבְּרָא
קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא, הָוָה אֲזִידָמֵן קָמֵי קְדִישָׁא בְּרִיךְ
הוּא, וְאַשְׁתַּכַּח עִמִּיהּ וּכְן רִשְׁב"י עוֹד מִיּוֹם שְׁבֵרָא הַקַּב"ה אֶת הָעוֹלָם הִיָּה מְזוּמָן
וּמוֹכֵן לְפָנֵי הַקַּב"ה לְרַדְתָּ לְעוֹלָם וְהִיָּה נִמְצָא הַקַּב"ה עִמּוֹ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
קָרִי לִיָּה בְּשִׁמִּיָּה, זְכָאֵה חוֹלְקִיָּה לְעֵילָא וְתֵתָא, עֲלִיָּה

אֹר הַרְשַׁב"י

המאורע שהיה בעת לידתו כי אמרו חז"ל בית
תינוק ואשה סימן ולכן יהיה שמו כפי המעשה
שהיה בלידתו (רמ"ק).

[ג9] כי שמו של כל נולד נופל בפי אביו ואמו
כדי שיקראהו בשמו וזה היה הטעם של אותם
הדורות שהיו קוראים את שם הנולד ע"ש

הלימוד היומי

כְּתִיב והקב"ה היה קורא אותו בשמו [ד9] ואשרי חלקו למעלה ולמטה ועליו כתוב (משלי כג) **יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ, אָבִיךָ: דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִמְךָ: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל** שמש"כ אביך הוא הקב"ה דהיינו ז"א ומש"כ אמך היא המלכות הנקראת כנסת ישראל.

בזמן מתן תורה עם ישראל העלו ריח טוב וזכות זו עומדת לעם ישראל לדורי דורות

פֶּתַח רַבִּי אָפָא וְאָמַר לבאר את מש"כ (שיר השירים א) **עַד שְׁתַּמְּלֶךְ בְּמִסְבוֹ נְרָדִי נָתַן רִיחוֹ. הֲאִי קָרָא אוֹקְמוּהֵי חֲבֵרֵיִיא, בְּשַׁעֲתָא דְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּכַח וְזַמִּין בְּטוֹרָא דְסִינֵי, לְמִיּהַב אוֹרֵיִיתָא לְיִשְׂרָאֵל** ופסוק זה כבר ביארוהו החברים שבשעה שהקב"ה היה מוכן ומזומן בהר סיני בכדי לתת את התורה לעם ישראל, **נְרָדִי נָתַן רִיחוֹ, יִשְׂרָאֵל יַהֲבוּ וְסִלְיָנוּ רִיחָא טַב, דְקָאִים וְאִגִּין עֲלֵיהוֹ לְדָרִי דְרִין.** היתה בחינת נרדי נתן ריחו דהיינו שעם ישראל נתנו והעלו ריח טוב עד שהזכות הזו עומדת עליהם ומגינה עליהם לדורי דורות והוא בזכות מה שהקדימו. **וְאָמַרו, (שמות כד) כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע דְּבַר אַחַר עַד שְׁתַּמְּלֶךְ בְּמִסְבוֹ, בְּעוֹד דְסִלְיָנוּ מֹשֶׁה לְקַבְּלָא אוֹרֵיִיתָא מִקּוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֵתְחַקֵּק בְּתֵרֵי לוֹחֵי אֲבָנִין** פירוש אחר שמש"כ עד שהמלך במסבו שבעוד שעלה משה

[ד9] והוא מה שאמרו במדרש, צדיקים שמם קודם להם (אור החמה בשם גיליון).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000